

1236

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 10 września 2009 r.

w sprawie obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wierzytelnościami nabywanymi od podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności

Na podstawie art. 4 ust. 2a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki, zakres i tryb obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej „Funduszem”, wierzytelnościami nabywanymi przez Fundusz od podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, zwanych dalej „podmiotami”, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności.

§ 2. Fundusz, działając w zakresie udzielania pomocy podmiotom, nabywa i zbywa wierzytelności, o których mowa w § 3.

§ 3. 1. Fundusz może nabywać niewymagalne wierzytelności pieniężne podmiotów, wynikające z czynności bankowych, które spełniają warunki do zakwalifikowania do kategorii „normalne” lub „pod obserwacją” na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 8 lit. c ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223).

2. Fundusz nabywa wierzytelności, o których mowa w ust. 1:

- 1) bezsporne co do zasady, wielkości i terminów wymagalności;
- 2) istnienie, których wynika z wyraźnie oznaczonego stosunku zobowiązaniowego;
- 3) zbywalne;
- 4) nieobciążone prawami na rzecz osób trzecich, a także niezajęte w postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym;
- 5) w stosunku do których w relacji między podmiotem a dłużnikiem nie przysługuje dłużnikowi prawo zgłoszenia zarzutu potrącenia, zwolnienia z długu, niespełnienia świadczenia.

§ 4. Nabywanie przez Fundusz wierzytelności podmiotów może być finansowane wyłącznie ze środków funduszu pomocowego w wysokości nieprzekraczającej 20 % tego funduszu do wykorzystania na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego udzielenie pomocy w postaci nabycia wierzytelności.

§ 5. 1. Nabycie przez Fundusz wierzytelności następuje na wniosek zainteresowanego podmiotu.

2. Podmiot występujący z wnioskiem o nabycie wierzytelności powinien dołączyć do wniosku wykaz wierzytelności oferowanych do zbycia wraz z ich opisem oraz kompletem dokumentów pozwalających na ocenę stanu prawnego i faktycznego tych wierzytelności.

3. Opis, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie dłużnika podmiotu wraz z przedstawieniem jego sytuacji finansowej;
- 2) kwotę wierzytelności ze wskazaniem należności głównej, odsetek i innych należności ubocznych;
- 3) datę powstania wierzytelności oraz terminy i warunki jej spłaty;
- 4) informacje o ustanowionych zabezpieczeniach wierzytelności;
- 5) informacje o przebiegu i terminowości dotychczasowych spłat wierzytelności.

§ 6. 1. Fundusz ustala, które z oferowanych przez podmiot wierzytelności mogą zostać nabyte, i zawiadamia o tym podmiot w ciągu 20 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

2. Przy wyborze wierzytelności do nabycia Fundusz kieruje się oceną sytuacji finansowej podmiotu-wnioskodawcy i analizą jakości wykazanych przez niego wierzytelności, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości ich spłaty.

§ 7. 1. Fundusz zawiera z podmiotem umowę cywilnoprawną, zwaną dalej „umową”, określającą jej rodzaj oraz warunki nabycia wierzytelności tego podmiotu.

2. Umowa powinna określać:

- 1) termin nabycia przez Fundusz wierzytelności;
- 2) cenę wierzytelności;
- 3) formę i terminy zapłaty przez Fundusz.

§ 8. 1. Fundusz może zbyć wierzytelność za cenę niższą niż cena jej nabycia, z zastrzeżeniem § 9 ust. 4.

2. Cena zbycia wierzytelności nie może być niższa niż 50 % ceny jej nabycia.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

§ 9. 1. W umowie można zastrzec możliwość odkupu tej wierzytelności przez podmiot zbywający.

2. Umowa, w części dotyczącej odkupu, powinna określać:

- 1) termin, do którego podmiot może wykonać prawo odkupu wierzytelności;
- 2) cenę odkupu;
- 3) formę i terminy zapłaty przez podmiot.

3. Cena odkupu, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna uwzględniać cenę zakupu wierzytelności wraz z kosztami związanymi z zakupem poniesionymi przez Fundusz, powiększoną co najmniej o stopę oprocentowania, jaka jest pobierana przy udzielaniu podmiotom pomocy w formie pożyczki, oraz pomniejszoną o kwotę stanowiącą różnicę między częścią wierzytelności odzyskaną przez Fundusz w okresie od nabycia tej wierzytelności od podmiotu do jej odkupu przez podmiot a kosztami poniesionymi przez Fundusz w związku z odzyskaniem tej części wierzytelności.

4. W przypadku skorzystania przez podmiot zbywający z prawa odkupu zastrzeżonego w umowie, cena zbycia wierzytelności przez Fundusz nie może być niższa niż cena odkupu, ustalona zgodnie z ust. 3.

5. Fundusz, w terminie określonym w umowie, przekazuje podmiotowi odkupującemu wierzytelności informacje o rodzajach i skutkach działań, jakie podjął w stosunku do dłużnika.

§ 10. Nabywając wierzytelność, co do której zostało zastrzeżone prawo odkupu, Fundusz może żądać ustanowienia zabezpieczenia należności wynikających z takiej wierzytelności.

§ 11. 1. Fundusz może zbyć osobie trzeciej, z zastrzeżeniem § 12, nabytą od podmiotu wierzytelność, o ile w umowie nie postanowiono inaczej.

2. Nabyte od podmiotów wierzytelności, z zastrzeżeniem § 12, Fundusz zbywa w drodze pisemnego przetargu nieograniczonego lub w drodze oferty ogłoszonej publicznie (sprzedaż publiczna). W ofercie ogłoszonej publicznie Fundusz określa cenę sprzedaży wierzytelności.

3. Zamiar sprzedaży wierzytelności Fundusz ogłasza co najmniej w jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie.

4. Wyznaczony przez Fundusz termin składania ofert nie może być krótszy niż 3 tygodnie od daty ogłoszenia przetargu.

5. Przystępujący do przetargu wnoszą wadium w wysokości określonej przez Fundusz. Fundusz może odstąpić od pobierania wadium od przystępujących do danego przetargu.

6. Fundusz dokonuje wyboru najkorzystniejszej oferty w ciągu dwóch tygodni od upływu terminu składania ofert. Kryterium wyboru najkorzystniejszej oferty stanowi cena zakupu od Funduszu wierzytelności oraz warunki płatności zaproponowane przez oferenta.

7. Fundusz informuje o wyborze oferty, zamieszczając, w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie, ogłoszenie wskazujące firmę (nazwę) i siedzibę tego, którego ofertę wybrano.

8. Fundusz zawiera z wybranym oferentem pisemną umowę sprzedaży wierzytelności nabytej uprzednio od podmiotu.

9. O dokonanej sprzedaży wierzytelności Fundusz niezwłocznie zawiadamia dłużnika.

§ 12. 1. W przypadku gdy wierzytelność nabyta przez Fundusz wynika z czynności objętych tajemnicą bankową, nabywcą wierzytelności może być tylko podmiot.

2. Wierzytelność, o której mowa w ust. 1, nie może być zbywana w drodze publicznej sprzedaży.

3. Fundusz zbywa wierzytelność, o której mowa w ust. 1, na podstawie oferty skierowanej wyłącznie do podmiotów lub w drodze przetargu ograniczonego, zapraszając do składania ofert imiennie oznaczone podmioty.

4. Fundusz zaprasza do składania ofert taką liczbą podmiotów, nie mniejszą jednak niż dziesięć, która umożliwi wybór najkorzystniejszej oferty, konkurencję i sprawne zbycie wierzytelności.

5. W sprawach dotyczących ofert, wnoszenia wadium i sprzedaży wierzytelności stosuje się także przepisy § 11 ust. 4—6 oraz ust. 8 i 9.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Finansów: w z. *E. Suchocka-Roguska*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 września 1999 r. w sprawie obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wierzytelnościami nabywanymi od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności (Dz. U. Nr 80, poz. 904), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 23 października 2008 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 209, poz. 1315).